

»Delavska fronta«

Izhaja vsako soboto zjutraj in stane mesečno Din 3.—, letno Din 36.—. Naroča se pri upravi lista, Maribor, Koroška cesta 1.

pri nas je vrtal zemljo. Povsod pa je pritekla kislá voda. Zato pri nas ne bo vojske.

Zopet vodja! Marušič in Pucelj sta se končno vendarle odločila, da zopet postaneta vodji slovenskega naroda. Narod pa se za to ni odločil.

Vendar zima! Ker ni bilo tako dolgo zime, sem upal, da se bo de otajal led okrog zmrazle JNS. Sedaj pa je šlo moje upanje zopet po ledu.

Monopolska uprava pozna naše razmere! — Marsikaj sem se pritoževal, da nas v Beogradu ne razumejo in ne poznajo naših slabih razmer. Delal pa sem krivico. Monopolska uprava, ki določa imena cigaretam, naše razmere dobro pozna, zato je imena naših rek Drava in Sava uporabila za najslabše cigarete. Našim poslanecem, ki sami niso prišli na ta važen argument,

priporočam, da se ta pri stvarni debati v parlamentu poslušajo.

Tuje besede postajajo narodna last. Gospodar: »No, si dobro spravi konja, saj veš, da se rada grizeta?« — Hlapec: »Ne bojte se, gospodar, dal sem med nje sankcije!«

Nobile gre v Abesinijo. Znani italijanski general, ki je svoj čas vodil zrakoplove na severni tečaj, se vrača iz Rusije, Mussolini ga misli poslati v Afriko, ker je izvedel, da se še sedaj ves trese od mraza in je potrebno, da ga afriško sonce ogreje. Drugi pa pravijo, da zato, da bo lahko tudi doli uvedel ljudožrstvo, kakor ga je na severnem tečaju, bo potem vojske preje konec.

Politični Rdeči križ. V zadnjem času se vedno bolj množijo slučajni politične invalidnosti zaradi prehitrega preskakovanja iz JNS v JRZ. Da se ponesrečenim pomaga, sem ustanovil politični Rdeči križ. Predsednik bo tisti, s katerim bo največji križ.

Razgovor na Pohorju. Ti, zakaj pa so sredi leta dali tega gospoda med nas? Saj je treba, da ima Pohorska akcija vendar tudi kakega pristaša na Pohorju.

»Naš dom« v novi obliki.

Naša mladina hoče vedno nekaj novega in vedno večji napredek. Zato je tudi letos »Naš dom« izšel v novi obliki in s prilogo. Od vseh strani smo prejeli izraze zadovoljstva. Mladina hoče za svojo izobrazbo doprinesiti tudi v težkih časih življenja. Prav posebno pa ugaja razdelitev lista, kjer ima vsa slovenska mladina, kmetijska in obrtna ter delavska, svoje posebno zaглаvje. Mladina, čitaj »Naš dom«!

»Naš dom« se naroča na naslov: Uprava »Našega doma«, Maribor, Koroška cesta 5.

bižane. Življenje sedanjega svetega Očeta bodo pokazale filmske in skioptične slike. Za uvod bo sviral salonski orkester pod vodstvom gosp. Zvonka Lenardona, za konec pa zapoje vsa dvorana himno »Povsod Bog«. Skromna vstopnina se bo pobirala za kritje režijskih stroškov. Celjani, izkažite se s svojim obiskom kot lani!

Srebrno poroko obhajata dne 12. februarja t. l. Franc Greifoner in njegova žena Marija, posestnika v Slivnici pri Mariboru. Naše iskreno čestitke!

Aretiran goljuf. V Ptujju je bil aretiran 35-letni Beno Alter, agronom iz Celja, ko je hotel dvigniti na pošti denar s ponarejeno nakaznico. Preiskava je dognala, da je prijet nastopal pod raznimi imeni in je ogoljufal poštno upravo za nad 20.000 Din.

Huda nesreča služkinje. V št. Ilju v Sl. gor. in sicer na avstrijski strani, se je vnelo krilo 19letni služkinji Ivani Zupancič. Dobila je opekline po celem telesu. Mariborski rešilci so prepeljali hudo opečeno v mariborsko bolnico.

Prostovoljno v smrt. V bližini cestnega prelaza, kjer križa pri Ljubljani cesta Podpeč—Brezovica železniški tir, so našli strašno razmesarjeno truplo železniškega delavca Milana Ravbarja, ki je pribežal leta 1934 iz Primorskega in je stanoval v vasi Kamnik. Samomor je bil izvršen v duševni neodgovornosti.

142 kg težkega soma so potegnili iz Drave v Zavrču pod Ptujem. Orjak je zašel v plitvino, iz katere so ga izvlekli in prodali v Čakovec.

Enodneveni tečaj o rezi v vinogradu se vrši v soboto dne 15. februarja t. l. na banovinski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Pouk je teoretičen in praktičen ter traja od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

Dopisi.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Tukaj sta se poročila v nedeljo dne 26. januarja dva para. Obema novoporočencema želimo obilo sreče ter blagoslova. Nekaj parov pa še imamo na oklicih, ti pa pridejo na vrsto drugič.

Sv. Vid pri Ptujju. V soboto dne 1. februarja smo ob veliki udeležbi pokopali Martina Gojkošek iz Trnovca. Bil je skrben oče svoji družini, kateri ga je bredka smrt prezgodaj ugrabila. Med svetovno vojno je bil na raznih bo-

Vojna v vzhodni Afriki.

Italijanski uspehi na jugu — priprave za abesinsko protiofenzivo — izpraznitev Addis Abebe.

S tanki in z vsem mogočim najmodernejšim orožjem je uspelo italijanskemu poveljniku na jugu, generalu Graziani, da je prodril od Dolo ob meji italijanske Somalije 450 km daleč v smeri Ganale-Dorio doline, preko pokrajine, v kateri je več jezer, s ciljem na Addis Abebo. Na umik prisiljena abesinska armada pod poveljstvom rasa Deste je zasedla vse višine, da bi zaustavila nadaljnje prodiranje Italijanov.

Graziani bodo sedaj ovirale izredno visoke gore, čez katere je mogoč prehod samo preko dveh prelazov. V Abesiniji pričakujejo spet deževje in za ta slučaj bodo Abesinci z lahkoto preprečili Italijanom prehod preko onih dveh prelazov.

Londonski dopisni urad poroča iz Addis Abebe, da se pripravljajo Abesinci na južnem bojišču na protiofenzivo. Zbrali so že 100.000 mož, kateri se bodo vrgli pod poveljstvom samega neguša proti prodirajočim oddelkom generala Graziani.

Radi nevarnosti italijanskega zračnega napada na Addis Abebo so napravile abesinske oblasti prve korake za izpraznitev prestolice. Vlada in cesarski dvor se bosta preselila v višje ležeča skrivališča v severni pokrajini Gondar.

Doslej največja zmaga Abesincev na severu.

Iz Addis Abebe poročajo o doslej največji abesinski zmagi v bitki na severnem bojišču,

ki je pričela 21. januarja in končala zmagovito za Abesince v noči 25. januarja. Abesinska poveljnica ras Sejum in ras Kasa sta popolnoma uničila divizijo generala Diamandija in divizijo 28. oktobra, ki se je pred kratkem izkazala v boju in ji je poslal sam Mussolini čestitke. Obe diviziji sta razbiti in so se rešili v ozadje samo še ostanki. V teh bojih je padlo 3000 Italijanov, 4000 je ranjenih in mnogo jih je ostalo po bojiščih. Abesinci so se polastili 18 tankov, 30 poljskih topov, 175 strojnic, 2653 pušk, zelo veliko municije, prehrane in drugega vojnega materiala.

Pri naskoku na tri italijanske utrdbe so se v opisani dolgotrajni bitki poslužili Abesinci nožev, s katerimi so pogнали Italijane v beg in so streljali za bežečimi izborni abesinski strelci iz strojnic in pušk.

Na abesinski strani je bilo 1200 mrtvih.

Zadnja poročila z bojišča.

Na južni fronti je ustavil italijanski general Graziani prodiranje radi deževja in iz bojazni, da bi ga Abesinci ne obkolili pri manevru za osvojitve mesteca Negeli v dolini reke Ganale Doria. Abesinci so izvršili v južnih pokrajinah velike premestitve svojih čet. Ustanovili so letečo rezervo 50.000 mož, katere bodo uporabljali za nepričakovane napade.

Negušev zet, ras Desta, vrhovni poveljnik abesinskih čet na jugu, ki se moral umakniti pred italijansko premočjo, je odstavljen. Na njegovo mesto je imenovan Gabre Mariam.

zasedanja je banovinski proračun za leto 1936-1937.

Zmagoviti izid občinskih volitev v Mošnjah na Gorenjskem. V nedeljo dne 2. februarja so se vršile občinske volitve v Mošnjah. JRZ je dobila 16 odbornikov, nasprotniki 2.

Domače novice.

Obletnico kronanja sv. Očeta Pija XI. bodo v Celju proslavili s slavnostno akademijo, ki se vrši v nedeljo dne 1. februarja t. l., ob 16. uri v dvorani ljudske posojilnice. O skupnem očetu krščanstva bo govoril g. dr. Ivo Česnik iz Lju-

Poslednje vesti.

Politične vesti iz naše države.

Delo v narodni skupščini skušajo motiti z nemiri in razbijanjem po pulnih Jevtičevi poslanci, kakih 20 po številu. Med razgrajči so najbolj vneti slovenski kmetijci.

Klub poslancev JRZ je imel 3. februarja sejo, na kateri je bila izrečena zaupnica predsedniku vlade in članom izvršilnega odbora.

Banovinski svet dravske banovine je sklican na redno zasedanje 17. februarja. Glavna točka

»Nedelja.«

Letos so pa vsi zelo zadovoljni z »Nedeljo«, ima lepe naslovne slike in vsebinsko je zelo zanimiva. Nikar ne mislite, da je »Nedelja« samo za mesta in za delavske družine, za vse je! Kot edino glasilo Katoliške akcije bi jo morali predvsem vsi odbori Katoliške akcije kar najbolj razširjati!

Kdor »Nedelje« še ne pozna, naj nam piše, radevolje mu jo pošljemo na ogled. »Nedelja« izhaja vsak četrtek zvečer in stane mesečno le Din 2.—. Naroča se na: Upravo »Nedelje« v Mariboru, Koroška cesta 5.

Petančič Davorin:

Sвете gore.

Povest.

Sli ste.

Doma je Pepa vzela ključ in se napravila na stopnišče k cerkvi.

Pod vrhom jo je obljajal pes.

»Rolf!« Obšlo jo je prijetno po vsem telesu. Srce ji je burno bilo.

»Da bi on očeta? Pobožen je, samo pred ljudmi ga je sram.«

»O, Pepa! Dolgo vas že čakam!«

Bil je ves veder in drzen, kakor prej. Pijača in prečute noči so mu živce ubile. Zdaj se je čutil varovanega, da bi ga kdo spoznal.

Pepa ni videla v njegov obraz, da bi razbrala ninaštvost na njem.

»Tako smo nesrečni,« se mu je potožila.

Tolažil jo je, kakor da bi se bil naučil. Pomolila sta vsak zase in se sešla zopet pod vrvmi.

»Kako bo pa zdaj pri vas?«

»Oh, hudo bo... Miha bo gospodar. Saj ni hudoben, skrben je in gospodarski še preveč. Ko bi bili vsi bolj skupaj, tako je pa vsak zase. Odrasli smo že...«

Govorila sta še in še. Razlagala svoje križe in težave in se tolažila.

»Ta Janez! Pаметen je in mnogo ve...« je mislila Pepa pri sebi. »Zdaj vem, zakaj ga Lenčka rada posluhne. Do zdaj ga nisem poznala.«

»Se boste še spodaj oglasili? Lenčko pozdravite in kako dobro besedo recite! Tudi njo je vzelo.«

Lovec je drsal po bližnjici do hiše. Rolf je poiskal Lenčko pri svinjaku in jo obljajal v pozdrav veselo in razkošno.

»Ti si bil v dobravi...« se je domislila in udarila psa po gobcu.

»Lenčka, kako si pridna!« je zapev Janezov pozdrav.

»Nič mu ni! Takšen je kot prej... Da bi se mogel tako narediti, ne verjamem... Če bi ga vprašala?« Prestrašila se je misli.

Dal ji je roko, pa je ni hotela videti.

»Morda ga je ravno s to sunil...« se ji je sililo, čeprav se je branila.

»Mi ne daš roke? Saj nisi gnoja kidala...« se je pošalil.

Opravičila se je:

»Ne, pomije sem mešala za svinjske nápoje. Umazano imam.«

Prijel jo je in ji pogledal v oči.

Rahlo se je vznemiril in in pridržal sapo, da ga ne bi odkrila.

»Kaj se me bojiš, Lenčka?«

Njej ni bilo prijetno. Spomnila se je vsega in še Mihove grožnje in jo je zapeklo v možganih.

»Ne hodi več k nam!« ga je zaprosila.

Prestrašil se je in osupnil.

»Lenčka! Zakaj?«

Jecljala je:

»Veš, Miha, ne, ljudje govorijo, da...«

Janez se je zbral in napel živce no nemožnosti:

»Da...? Govori!«

»Da... da... Rolf v dobravi...«

Janez se je zakrohotal in jo stresel.

»...da sem bil tudi jaz v dobravi, da sem ga, starega. Takole...«

Lenčka je jecnila.

»In ti verjameš?«

»Janez! Miha je rekel...«

Lovec se je zakrohotal in zažvižgal Rolfu.

»Rolf, povej zdaj, kaj si delal v dobravi? Povej!«

Pes molči in milo pogleduje.

»Ne upaš povedati. Ha-ha. Nočeš me izdati? Povej: Janez ga je, starega.«

5

In se je krohotal še in še. Lenčki pa se je vrtelo v glavi. Njegov krohot je udarjal vanjo, kakor ob-sodba. Izdajal se je...

»In ti verjameš, Lenčka?«

»Janez!« Ta vzklik je povedal le to, da želi z vso dušo, da ne bi bilo res.

»Ne hodi več! Radi Mihe in — mene!«

Zavriskal je razkošno, glasno in na dolgo in koračil do vrta, ki se je belil v bogastvu rož vsesvete. Izruval si je rdečih in belih in jih zataknil za klobuk.

»Adijo, dekle!«

Zavriskal je in zapel. Še dolgo potem je bilo slišati njegovo pesem narejeno razigrano, hinavsko veselo.

Lenčka si je položila roki na prsi in zahlipala. Trpela je in uživala v tem slovesu.

»On ga je!« je živelo v njej.

Pepa jo je veselo nagovorila.

»Kaj je že šel?«

»Kdo?« se je čudila Lenčka.

»Janez, ne? Nič se ne boj! Dober je. V cerkev hodi in moli. Pаметen je in dosti ve. Miha nima prav. Pobožni ljudje ne ubijajo nikdar.«

»Da moli, da v cerkev hodi?« ni mogla verjeti.

»Skupaj sva molila. Da, res.«

Nad Orlico so se spenjale megle, ki so se pnele iz Drameljske doline.

»Lisice kašljajo. Dež bo,« je dognala Pepa.

Onostran Javorja je zavriskal Janez.

ČUDEN ROMAR

Svetogorska cerkev je bila majhna in nizka. Notranjost njena je mogla objeti komaj nekaj sto ljudi. Število romarjev pa se je množilo silno naglo. Tedaj je bila cerkev že davno premajhna, da bi mogli ob romanjih vanjo vsi častilci svetogorske Matere božje. Razen tega pa je bilo svetišče že staro in zanemarjeno. Romarji so prihajali o Binkošti, molili in prosili, delali zaobljube, a ko so odhajali, so pozabljali na vse. Zid se je krusil in pokal in omet je odpadal.

Pepa se je odločila, da bo popravila hišo Mariji, jo obmetala in na novo obelila. Ukradla se je vsak dan kako uro Mihovim očem in se vračala k svojemu delu. Pa še druga dekleta je dobila, da so ji pomagala. Znosilo so prsti na kup, peska in apna na vrh. Pepo so v srce bolele razpoke v cerkvenem zidu.

»Vse bo razpadlo. Tako se mi smili Marija. Pa se nihče ne zgane, da bi ji hišo popravil. Stolp je že ves siv od starosti in razpoke v stenah reže...«

Tekli so dnevi in tedni. Od strani se je cerkev že bleščala v novi obleki. Le pročelje je še črnelo in stebri zvonišča.

Naložila si je brento vode in klecala po stopnišču iz brun, ki so trhnele. Zgoraj se je oddahnila in odložila breme, ki je tiščalo. Zajela je z roko vode in si omočila grlo.

»Tako me je upehalo ko kako staro. Pa še nisem v tridesetem.«

Razgrnila je kup peska, ki se je segrel na soncu in ga polila. Odmerila je zajemar apna in ga pri-mešala pesku.

»Še prsti ilovne zraven, ki drži kot lim,« si je naročala. »Potem pa belivnico v roke.«

Ko se je naredil večer, je poljubilo sonce, ki je zahajalo, pročelje že pobeljeno. Pepa se je odmaknila in pogledala od daleč. Zavriskala je in zaploskala z dlani, ko otrok, če ga lepa igrača zveseli.

»Pa je dobro!«

Pa se ni dolgo veselila.

Zvonik je rastel v nebo, visok in širok, prevelik za tako majhno cerkev. Vetër je suval vanj in nemalokdaj je strela udarila v njegov vrh.

Pepi je potem pogled obstal na zvoniku. Dih sonca se je ustavil na očrneli streli. Odkimala je zase, ker se ji je stožila do tal duša:

»Streha, streha... Kako bi prišla do nje?«

(Dalje sledi.)

Italijani in Francozi za-
ščitniki Abesincev.

Ko so se vgnezdili Ita-
lijani v Eritreji in Fran-
cozi v Somaliji v vzhodni
Afriki, so skušali oboji,
da bi zaščitili Abesince.
Italijani so pustili leta
1894 v Rimu kovati de-
nar s podobo italij. kra-
lja Umberta in z napli-
som: »Italija ščiti Abe-
sinijo«. Istočasno so pri-
klopili Francozi Abesini-
jo k svetovnemu poštno-
mu prometu in so natis-
nili za Abesince znamke
todašnjega abesinskega
cesarja Menelika II. 9.
III. 1894 je dobila Fran-
cija monopol za gradnjo
železnice po Abesiniji.

Abesinsko veliko Tsana
globoko jezero

je res globoko 2000 m. Iz
jezera izvira Modri Nil,
ki daje življenje angle-
škemu Sudanu in Egip-
tu. Če dežuje se dvigne
površina jezera za pol-
drugi meter in preplavi
letno 600 kvadratnih km
obrežne zemlje. Pokraj-
ne ob Tsana jezeru so v
celi Afriki najbolj rodo-
vitne in so se bili za njili
posest že od pamtveka
neprestani in ardit boji.
Še l. 1910 je trajala pot
od Rdečega morja v no-
trajnost Abesinije 2 me-
seca. Na leto so se upale
2-3 karavana, prodreti
skozi pustinje in prago-
zde neguševga, cesar-
stva.

PISITE SE DANES!

Ostanki

mariborskih tekstilnih tovarn
brez napak, pristno-
barvni. »Paket serija
A« za moško, žensko,
namizno, posteljno pe-
rilo in rjuhe. »Paket
serija B« izključno
zimski topli flaneli in
barhenti najboljše ka-
kovosti vsak Paket 10
do 20 m samo Din 107.
Dalje novi »Original
Kosmos Z pakete«, vse-
bujoč 2,80 m sukna za
eno dolgo zimsko sukn-
jo, oziroma za ženski
plašč, lepe temne bar-
ve, ali pa 1,80 m za
kratko zimsko suknjo
in 1,20 m posebno mo-
čnega štruksa ali suk-
na za ene hlače. Tudi
ta paket samo Din 107.
Vsi paketi poštnine
prosto. — Neprimerno
vzajem nazaj in zame-
njam. Pišite takoj na

»KOSMOS«
razpošiljalnico ostankov
maribor. tekst. tovarn,
MARIBOR, Dvořakova
cesta 1. 1003

Zdravnik med. univ.

DR. HUGON VELKER

ordinira

174

celo predpoldne Koroška c. 10, Maribor.

Homeopatija, očesna diagnostika, višinsko solnce itd.

jiših, toda božja previdnost ga je po končanih letih strahote srečno pripeljala nazaj v krog njegove družine. Pred tremi leti je doživel največje veselje, ko je najstarejši sin minorit pel novo sveto mašo. Zadnji čas je veliko trpel od hude želodčne bolezni, ki ga je tudi položila v prerani grob. Domači gospod župnik mu je ob odprtem grobu ganljivo spregovoril v slovo. Bodi mu zemljica lahka!

Štrašna smrt v muselinu.

Marcel Griaule, vodja francoske znanstvene ekspedicije po Abesiniji, je doživel v Addietu na dvoru rasa Hailu l. 1929 že tisoč let staro muko, ki je znana pod imenom »smrt v muselinu«. Pri pogledu na grozno mučenje se je njegov spremljevalec onesvestil. Ogromna ljudska množica pa se je z navdušenjem naslajala na groznih prizorih.

Napad na rasa.

Izvršen je bil napad na rasa ali poglavarja in napadalca so prijeli. Na željo nepoškodovanega kneza so ga obsodili na smrt v muselinu, čeravno bi naj ta kazen zadela samo atentatorja na neguša. Napadeni ras je namreč v svoji pokrajini samo kralj, ni bil niti ranjen vsled vnaprej izjalovljenega atentata, pač pa je rekel: »Lepega dne še lahko postanem neguš...«

Predpriprava.

Prijetega in obsojenega zločinca so odvedli v okroglo, iz kamna zidano in slamo pokrito poslopje. V tej stavbi so raztopili v ogromnem kotlu z medom pomešani vosek. Obsojenec je moral gledati, kako so pomočili v to raztopljeno zmes cele bale najbolj finega muselina.

Nato so ga stražniki slekli in ga vrgli v še topli pepel tako, da se je njegovo truplo dobro pogrelo. Atentatorju so ovili z v vosku prepojenim muselinom noge. Roke so mu z muselinom povezali k truplu in spremenili telo z omenjenimi ovoji muselina v mumijo. Tudi obraz so mu omotali ter so pustili proste samo oči ter nos. Ko so ga peljali na trg pred rasovo palačo, je bil podoben srednjeveškemu vitezu v beli bojni opremi.

Pred prestolom kneza so zažgali majhen ogenj. In pred to neznatno žerjavico so postavili na smrt obsojenega. Množica ga je dolgo občudovala.

Mučenje.

Na znamenje rasa z roko sta sušila dva gola črnca zločinca v žerjavico.

Grobna tišina je zavladala na trgu. Slišati je bilo samo prasketanje žerjavice, ko je mož priletel v njo. Zelo težko je zopet vstal. Skušal je pobegniti iz ognja. Krog njega so se postavili knezovi telesni stražniki, od katerih je že vsak prebodel s sulico najmanj tri leve ter pobil več slonov in nosorogov. Vsi ti divjaki so grozili obsojencu z naperjenimi sulicami. Kakor hitro je zapustil ogenj, že so ga dregali s sulicami v bedre, v bok in v roke tako previdno, da ga ni noben ranil smrtno-nevar-

no. Rane pa so bile le toliko skeleče, da so obdržale žrtev na žerjavici.

Končno je pričel vsega pomilovanja vredni revež skakati kvišku in sicer vedno višje in višje. Pri skokih so se mu izvijali iz prs kriki, ki so strašno odmevali po vseh sosednjih dolinah. Izpod ovojev in omotov so pričeli švigati mali plamenčki. In medtem ko je rasova telesna straža bodrila mučenega s klici k hrabrosti, med tem ko so bili pogledi tisočeri zasajeni v počasi plamenečo živo bakljo, ki se je vedno bolj divje zaganjala kvišku in kričala, se je napolnil zrak z vonjem po vosku in medu. Kmalu je zadišalo po trgu kakor v cerkvi po kadilu in svečah in slednjič po ožganem mesu. Mučeni je že gorel s polnim plamenom, ki je švigal do 5 m visoko. Rasova telesna straža je bila rdeče osvitljena. Iz daljave so začeli vedno bolj se oglašati s tulenjem divji psi, ker jih vabil duh opečenega mesa...

Slednjič se je vendarle z voskom prepojena lutka zgrudila v ogenj. Ras in njegova telesna straža sta se odstranila. Strašna smrtna kazen je bila izvršena...

Ali si že obnovil naročnino?

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtletno Din 9.—

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Freklici, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50.— Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati upravo lista prijave, doplača se Din 5.—. — Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

Mizarskega vajenca sprejme Poš. Miha pri Sv. Trojici v Slov. goricah. 172

Iščemo starejša zakonca za oskrbovanje 1 orala vinograda in sadovnjaka blizu mesta, razumna gospodarja. Prednost z odraslim sinom, ki služi, ali vpokojenci. Naslov v upr. lista. 159

Večji posestnik, vdovec z enim otrokom, išče boljše gospodinjico. Ponudbe na upravo lista pod »Posestnike«. 151

Starejša žena, delavna, želi mesta služkinje ali gospodinjice. Marija Korošec, Selnica o. D. 166

Iščem službo gospodinjice. Naslov v upravi našega lista. 167

Organist, dober pevovodja in zmožen občinskega tajništva, se sprejme v šmartnem na Pohorju. Nastop službe s 1. marcem 1936. 169

Grem za ofravo, poštna in vsakemu delu vajena. Naslov v upravi lista. 165

Išče se prodajalec za dobro idoči sadni predmet, katerega kupi kmet in gospod. Provizija visoka. Pisma pod »Zaslужek poštenemu« na upravo lista. 127

POSESTVA:

Dam v najem posestvo za več let, posejano in z živino vred ter vsemi premičninami. Pogoji se zvejo pri škof Martinu, Liza, Osek 45, Sv. Trojica v Slov. goricah. 156



Peko

**Čistimo
zalogo
do 20. II.
Izjemoma!
Najboljše!
Na cenejšo!**

Prodajam majhno posestvo. Rošpah 192, pošta Maribor. 162

Posestva, hiše, gostilne prodaja in kupuje Posredovalnica Maribor, Slovenska ulica 26. 171

RAZNO:

Prodajam šivalni stroj Singer. Maribor, Delavska ulica 14. 170

Stiskalnica za sadje se ugodno proda. Kozlevčar, Laporje 8. 163

Ljudske igre: »Črna žena«, »Carski sel«, »Za grunte« naročate na: Redenšek Ivan, Domžale. Igre priporočamo! 168

Za svojega oddam 2 leti starega fantka. Je čvrst in zdrav. Flekušak J., Sv. Jakob v Slov. goricah. 155

Kupim par vagonov suhih hrastovih desk, 4/4" in 5/4" močne. Ponudbe na: Karol Ussar, Maribor, Pilarniška ulica 17. 160

Zamenjam vola težkega 7 met. stotov za kravo. Fidler Franc, Boletina 4, Ponikva. 152

Elektroinštalacije Vam napeljem in popravim vse vrste elektrostrojev hitro in poceni. Sinič Gustav, Maribor, Koroška cesta 8. 62

Lepa sadna drevesa in cepljeno traja najboljše sort vam more prodati po primerni ceni drevničar Ivan Stuhec v Murščaku, p. Slatina-Radenci, pri kateri to pomlad naročite drevesca in zahtevajte cenik. 128

»Pri starinarju« v Mariboru, Glavni trg 18, se prodajajo ostanke čajga meter po 5.50 Din, flanela, belo in rujavno platno, ostanke od 2 D, svilu vse barve meter 7 Din, žepni in naglavni robci, moško in žensko blago za obleke, žamet, barhent in drugo blago, ostanke svilu po 2 Din, čevlje vse velikosti, predpasniki od 8 Din, moške in ženske srajce. 173